

~~мая~~

Василій Тимофеевич Зеленковъ

Волею Божією скончался на 29 году своєї трудової життя, ~~20 апреля~~ с. г. въ д. Елкино, Московської губ. Для старообрядцівъ його личність достопамятна тѣмъ, що онъ свою життію посвятивъ на служеніе церкви Христової. Онъ родився въ безпоповствѣ. Прилежне членіе св. писанія, святоотеческої літератури і історії привели його къ убѣжденію, що істина Христової церкви на сторонѣ пріемлюючихъ священство отъ м. Амвросія. Въ виду цього, онъ немедленно же присоединился къ ней і стала ревностнымъ поборникомъ і захистникомъ церкви Христової. Свої познання онъ сгруппувавъ въ одне сочиненіе, первона-чально вищедше въ свѣтъ підъ заглавіємъ: „Голосъ церкви Христової“, на гектографѣ, а затѣмъ звичайної печати підъ такимъ заглавіємъ: „Матеріали для історії і изученія нѣкото-рхъ сторонъ церковного учення і ритуала“. Собраний здѣсь матеріалъ очень важенъ для старообрядцівъ. Кромѣ того, покой-ний стяжалъ себѣ ізвѣстность успѣшними бесѣдами съ безпопов-цами, сектантами і місіонерами; бесѣдовавъ онъ въ розныхъ мѣстахъ Россії. Послѣдніе годы (3 г.) своєї дѣяльності слу-жилъ при Егорьевскомъ братствѣ св. ап. Петра і Павла въ ка-чествѣ начетника. Нѣть сомнѣнія, що дальнѣйша життія его принесла бы не мало пользы старообрядцамъ. Всѣ, знавшиє его, искренно сожалѣють о его безвременній смерти.

Миръ праху твоему, возлюбленный братъ въ Господѣ, ибо слѣдующія слова, сказанныя Спасителемъ, относятся і къ тебѣ: „А иже сотворить и научить, сей велий наречется въ царствіи небеснѣмъ.... Всякъ убо иже исповѣсть мя предъ человѣки, испо-вѣмъ его и Азъ предъ Отцемъ Моимъ, иже на небесѣхъ“. (Мѳ. гл. 5—19, 10—32).